

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 1. und 2. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 617 = 1857

יְלִישֶׁבֶת בּוֹרַע רַדָּס

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244)

schnell deren Rathschluss und vernichte deren Plan. — O thue es um deines Namens willen, um deiner Rechten, um deiner Heiligkeit, um deiner Lehre willen! Auf daß gerettet werden, die liebend dir Ergebenen. O reiche helfend deine Rechte mir und erhöre mich! Mögen die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens eine wohlgefällige Aufnahme finden vor dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser. Der den Friedenschafft in seinen Höhen, der schaffe auch uns und dem gesammten Israel den Frieden! Amen.

שְׁמָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶהָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתָהּ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶהָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:
 הס"ף חזר כתפלה עם קדושה ולומר קדיש שלם.

סדר ערוב תבשילין

Wenn der zweite Festtag am Freitage fällt, muß der Hausvater, ehe er am Vorabend in's Bethaus geht, während er ein Brod und ein Gericht zur Hand nimmt, Folgendes sagen:

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger unser Gott, Herr der Welt, der uns hat geheiligt durch seine Gebote, und uns hat geboten die Pflicht des Erub.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֶרֶב:

Kraft dieses Erub's möge es uns gestattet sein, zu backen und zu kochen, zu wärmen und die Lichter anzuzünden, so wie unsere sämtlichen Bedürfnisse vorzubereiten, an diesem Festtage für den darauf folgenden Sabbath, sowohl uns, wie allen, die da wohnen in dieser Stadt.

בְּהַדִּין עֶרְוָבָא יְהֵא שְׂרָא לָנָא לְמִיפָא וְלִבְשָׁלָא וְלֵאמְמָנָא וְלֵאדְלָקָא שְׂרָנָא וְלִמְעַבְד כָּל-צוּרְכָנָא מִיּוֹמָא מָבָא לְשַׁבְּתָא לָנוּ וְלְכָל-הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

סדר עירובי הצרות

נוהגין לגבות בע"פ קונס וכל בני העיר ועושיין ומונו חלה ואלה לעירובי הצרות ומוצאות, ולערב צבי"ה כקדם ערבית החשוב שבקהל נוטלה צידו ונוטלה ליד אחר לזכות זה ויאמר לו כלשון הזה (ויכול לומר צד"ה לשון שמינין): זכה בערוב זה לחיינו צ"י הדכים פה עוננו ושיבואו לדור צעיר הזה [צחלכ הזאת. צוננוי זה] שסמכו עליו לטלטל על ידו ונרשות לרשות צעבה וי"ט הנאים: וחזר המוסק ונוטלו מיד הזכה ונצרך צרכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֶרֶב:

בַּהֲדִין עֲרוּבָא יְהִיא שְׂרָא לְנָא לְאַפְקָא לְאַעְלָא מִן הַמְּבֹאֲזוֹת לְחֻצְרוֹת
וּמִן הַחֻצְרוֹת לְמְבֹאֲזוֹת וּמִשְׁתַּחֲוִין לְבָתִּים וּמִבָּתִּים לְשִׁמְיָהֶן בְּכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה
(ו"ט) לָנוּ וּלְכָל הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

וְנוֹהֲגִין לְהַכִּיחַ הַעֵינֹת בִּצְ"ה סָבִיב בְּנֹקֵם וְשׁוֹמֵר שְׁלֵחַ יֶאֱכֹד וְשֵׁלֵחַ יִשְׁכַּחֲוֵהוּ הַעֲכָבְרִים.

סדר ברכת הדלקה. **Beim Anzünden der Lichter.**

Am Vorabende des Sabbath's wird erst angezündet und dann die ברכה gesagt, am Vorabende eines Feiertages aber zuerst die ברכה gesagt und dann angezündet:

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger unser Gott, Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns hat befohlen, die Lampe für (den Sabbath und für) den Festtag anzuzünden.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְּלִיק נֵר שֶׁל (שַׁבָּת וְשֶׁל)
יוֹם מוֹעֵד:

קבלת שבת

Wenn der Vorabend des Festes am Freitage ist, wird nach dem מנחה-Gebete dieses gesagt.

Beim Eingange des Sabbath.

לכו. Kommt, laßt uns lobsingen dem Ewigen, jubeln vor dem Horte unseres Heiles! Laßt uns ihm zuvorkommen mit Danksgungen, mit Lobgesängen vor ihm jubeln. Denn groß als Gott ist der Ewige, als König groß, über alle Götterwesen! In seiner Hand sind der Erde Grundtiefen, und der Berge hohe Gipfel sind fein. Sein ist das Meer, er hat es geschaffen, und das Trockene haben seine Hände gebildet. Kommt, laßt uns anbeten, hingestreckt das Knie beugen, vor Gott, unserem Schöpfer. Denn unser Gott ist er, wir das Volk, die von seiner Hand geleitete Heerde, noch heute — so auf

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה. נְרִיעָה
לְצִוֵּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה בְּנִין
בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ:
כִּי אֵל גָּדוֹל יי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ מַחְקְרֵי אֲרֶז.
וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר
לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וַיִּבְשַׁת
יָדָיו יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרַעַה. נִבְרַכָּה לְפָנֵי יי
עֵשָׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ.
וְאַנְחָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצִאֵן
יָדָיו. הַיּוֹם אִם-בְּקִלּוֹ
תִשְׁמָעוּ: אֵל-תִּקְשׁוּ

sch
dere
Ma
um
will
lieb
deir
Mä
die
gefä
Ew
Der
der
Se
קה
ות:

Ben
Be
7
Gol
heil
hat
I
unē
koch
zui
Bet
Fest
Sa
da
וכי
זכה
טעל